

פרשת כי תבוא

יצו ה' אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך (כח, ח)

כתוב במשלי (י, כב): "ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה".

וקשה לכאורה כפל הלשון, שאם ברכת ה' תעשיר, ודאי ש"לא יוסף עצב עמה"!

ובאר רבי יהודה פתיא בספרו "מנחת יהודה": הקב"ה קלל את האדם שיצטרך לעבוד את האדמה - "בזעת אפיק תאכל לחם" (בראשית ג, יט). עוד כתוב: "ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך" (שם פסוק יז). מכאן, שכאשר האדם זורע את השדה הוא זורע ביגיעה גדולה, וכשהוא קוצר שוב יש לו יגיעה גדולה. מתי הוא רואה נחת? כשאוסף את תבואתו ומכניסה לאסם. אבל בעצם, אם תהיה לו ברכה גדולה בשדה, במקביל גם יגיעתו תתעצם ותגדל עד מאד.

לכן אומר הכתוב: דע לך, אם היבול הגדול יהיה בגלל ברכת ה', הרי ש"ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", קללת "בעצבון תאכלנה" לא תתקיים בה.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א